

OPINIA

Dnia 5 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)

SSN Andrzej Tomczyk

SSN Paweł Wiliński (sprawozdawca)

w sprawie ułaskawienia S. Z., skazanego prawomocnym wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Legnicy z dnia 22 kwietnia 1986 r., sygn. akt II K 15/86, na karę 10 lat pozbawienia wolności

prośbę o ułaskawienie skazanego, wniesioną przez jego obrońcę, zaopiniował pozytywnie.

i

UZASADNIENIE

Wyrokiem byłego Sądu Wojewódzkiego w Legnicy z 22 kwietnia 1986 r., sygn. akt II K 15/86, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Najwyższego z 25 sierpnia 1986 r., uznano oskarżonego S. Z. za winnego czynów skierowanych przeciwko mieniu, z których w mocy pozostało skazanie za czyn z art. 201 d.k.k. i art. 208 d.k.k., tj. kradzieży z włamaniem do sklepu nr [...], za który orzeczono karę 10 lat pozbawienia wolności. Występek ten skazany popełnił jako młodociany. Rozpoczął wykonywanie kary pozbawienia wolności, którą odbył w wymiarze powyżej 3 lat. Podczas wykonywania kary wyszedł na przepustkę, z której nie powrócił do zakładu karnego, lecz wyjechał do F., gdzie założył rodzinę, mieszkał i pracował tam ponad 30 lat, nabył uprawnienia emerytalne. 22 maja 2006 r. Sąd Okręgowy w Legnicy wydał za skazanym Europejski Nakaz Aresztowania, nie został on jednak zrealizowany przez władze francuskie. Skazany został zatrzymany

w Polsce w trakcie wizyty u chorej matki i osadzony w zakładzie penitencjarnym 21 lutego 2024 r.

Prośbę o ułaskawienie skazanego wniósł jego obrońca. W uzasadnieniu wskazał na częściowe wykonanie kary, stabilny tryb życia skazanego poza granicami kraju, wiek emerytalny, przyznanie renty inwalidzkiej i zasiłku solidarnościowego oraz problemy zdrowotne, w tym leczenie onkologiczne.

Sąd I instancji, tj. Sąd Okręgowy w Legnicy 7 maja 2024 r. pozytywnie zaopiniował prośbę obrońcy skazanego o ułaskawienie (sygn. III KO 48/24).

W ocenie Sądu Najwyższego zachodzą podstawy do pozytywnego zaopiniowania próśby o ułaskawienie skazanego S. Z.

Zgodnie z art. 563 k.p.k., rozpoznając prośbę o ułaskawienie sąd w szczególności ma na względzie zachowanie się skazanego po wydaniu wyroku, rozmiar wykonanej już kary, stan zdrowia skazanego i jego warunki rodzinne, naprawienie szkody wyrządzonej przestępstwem, a przede wszystkim szczególne wydarzenia, jakie nastąpiły po wydaniu wyroku.

Oceniając z tej perspektywy sytuację skazanego, podzielić należy pogląd Sądu Okręgowego w Legnicy, że orzeczona wobec skazanego w 1986 r. kara za przestępstwo kradzieży z włamaniem w wymiarze 10 lat pozbawienia wolności jest na tle dzisiejszych dyrektyw wymiaru kary bardzo surowa. Wprawdzie kwestie związane z przedmiotem ustaleń i rozstrzygnięć orzekających w sprawie skazanego sądów nie mogą być kwestionowane w postępowaniu ułaskawieniowym, jednak stanowią istotne tło dalszych rozważań. Skazany S. Z. wykonał już znaczną część kary. Aktualnie, tj. od 21 lutego 2024 r., wykonuje nadal orzeczoną karę w Areszcie Śledczym w G., do odbycia której zostało mu ponad 5 lat (koniec kary obliczono na 8 stycznia 2030 r., opinia penitencjarna z 19 kwietnia 2024 r.). Nie tracąc z pola widzenia okoliczności stawiających skazanego w negatywnym świetle, w tym faktu, że wykorzystując przepustkę w toku odbywania kary, wyjechał za granicę i nie powrócił dobrowolnie do odbywania kary w kraju, zauważenia wymaga nie tylko charakter popełnionego czynu i wymiar kary, ale także znaczny upływ czasu od tamtych wydarzeń (ponad 30 lat). S. Z. przed osadzeniem w Areszcie Śledczym w G. w 2024 r. prowadził stabilny tryb życia z rodziną we Francji, funkcjonował tam prawidłowo, nabył uprawnienia emerytalne (aktualnie ma 64 lata),

miął problemy zdrowotne skutkujące przyznaniem renty inwalidzkiej i zasiłku dla osób niepełnosprawnych. Sąd francuski, oceniający jego sytuację, nie wyraził w 2006 r. zgody na jego wydanie. Obecnie skazany leczy się na kilka różnych schorzeń, w tym kontynuuje leczenie onkologiczne.

W tym stanie rzeczy należało przychylić się do opinii Sądu Okręgowego w Legnicy, uznając, że pozostająca do wykonania kara ponad 5 lat pozbawienia wolności stanowi dla skazanego nadmierną, pozbawioną względów resocjalizacyjnych, uciążliwość, którą można zniwelować zastosowaniem prawa łaski poprzez np. złagodzenie wymiaru kary czy też warunkowe przedterminowe zwolnienie z odbycia reszty kary.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy zaopiniował prośbę obrońcy skazanego pozytywnie.

[PGW]

[ms]